

George L. Nimigeanu
books

POEME PENTRU
TĂMĂDUIREA DE SINE

Selecție realizată de Ligia Csiki
în colaborare cu Livia Nimigeanu

Cuvânt înainte de Ligia Csiki

LIMES
2022

NOIMELE POEZIEI TĂMĂDUITOARE (Ligia Csiki)	5
PE STREAȘINA LUMII	13
NINSOAREA TUTELARĂ	14
TRAVERSAREA CUVÂNTULUI	15
POEM PIERDUT	16
FOCUL VIETII	17
PIETRE DE RÂU	18
PRELUDIU	20
FLAUT NINS	21
FINAL DE POEM.....	22
PREȚUL SINGURĂȚĂȚII	23
PEISAJ XX.....	24
EXERCİȚIU DE IMAGINAȚIE	25
ALTERNATIVE.....	27
TRAVERSÂND CLIPA.....	28
CĂLĂTORIE PRIN SECOLUL XX.....	30
AVERTISMENT	31
FOTOGRAF DE OCAZIE.....	33
JOC DE DOI IV.....	34
JOC DE DOI V	35
BLITZ III.....	37
RANĂ DESCHISĂ.....	38
SEMNE PARTICULARE.....	39
TÂRGUL DE FLUTURI	40
SOMNUL	41
MEMENTO	42
JOC DE TOAMNĂ	43
DE-A V-AȚI ASCUNSELEA	44
RANĂ CELESTĂ.....	45
DIN SOMN CĂZÂND ÎN TRUDNICĂ TREZIE	46
IUBIREA NU-I DECÂT O RĂZVRĂTIRE	47
ÎNTÂI ȘI-NTÂI SE NAȘTE-N CER CUVÂNTUL.....	48
ESTE-N CUVINTE O ÎNSINGURARE.....	49
JOC DE OGLINZI CU APE INFIDELE	50
OCHIUL MINȚIT ȘI GÂNDUL ÎN EXIL.....	51
EU SUNT CEL CARE-A SPART OGLINDA LUMII	52

VA TRECE VERDELE	53
MAMA LOCUIA ÎNTR-O LACRIMĂ.....	54
JOCURI IMPERFECTE	55
CITESC PE FAȚA TA	56
MICĂ PUBLICITATE	57
ÎN ALBUL POEMULUI	58
SCRIINDU-LE CUVINTELE ADORM	59
IPOSTAZĂ I	60
UN FEL DE LEGENDĂ	61
SEMNE PARTICULARE.....	62
CEAS DE TAINĂ.....	63
PASĂREA DIN GÂND	64
NOIEMBRIE INTERIOR.....	65
ARTA CULEGĂTORULUI DE SÂMBURI.....	66
MAMA.....	67
RADIOGRAFIE LOCO	68
OGLINDIRE	69
PRECUM ECOUL	70
SEMNE	71
EXERCIȚIU DE ECHILIBRU	72
TRAVERSAREA SOMNULUI	73
STEA DUBLĂ.....	74
FEREASTRĂ ABURITĂ.....	75
PRAG.....	77
PUNCT DE VEDERE III.....	78
PUNCT DE VEDERE V.....	79
TANGENTE	80
ILUMINARE.....	81
NU SE DĂ AUR CELOR CARE CAD	82
SEMN ÎNALT.....	83
VIAȚA ÎNTRE CUVINTE	84
DEPĂRTARE INTERIOARĂ.....	85
AUTOPORTRET	86
ETERNĂ POVESTE II	87
ÎN TÂRGUL CLIPEI	88
ETERNĂ POVESTE V.....	89
CANTILENĂ.....	90
NORDUL MAGNETIC.....	91
ÎNTÂMPINARE	92
ISTORIE SECRETĂ.....	93
CUMPĂNĂ IMPERFECTĂ.....	94
EXCELSIOR.....	96

ODĂ LIMBII ROMÂNE.....	97
MIC POEM DESPRE LUCRURI.....	98
PIATRĂ DE RÂU.....	99
CELUI DIN OGLINDĂ.....	101
ÎN JURUL MESEI.....	103
ALTER EGO.....	105
CÂNTEC BANAL.....	106
SĂ NU-MI SPUI.....	107
ȘI TĂCERILE DĂDEAU MUGURI.....	109
CALDE PRAGURI.....	110
CULEGĂTORUL DE SÂMBURI.....	112
FORMA TĂCERII.....	113
DE-A VIAȚA.....	114
CUVÂNT DESPRE MAMA.....	116
CENUȘA GÂNDULUI.....	117
ASCULTÂND IARBA.....	119
UNUREA – DUNUREA.....	120
VINE TĂCEREA?.....	121
PE COVORAȘUL DE LA INTRARE.....	123
MUNCILE CUVINTELOR.....	125
EXERCITIU DE SINGURĂTATE.....	126
DRUM.....	128
MĂȘTI EFEMERE.....	130
RANĂ COSMICĂ.....	131
ROST.....	133
DRUM ÎMPREUNĂ.....	134
TĂCEREA.....	136
NOBLEȚEA TĂCERII.....	137
SENS.....	139
STARE DE SPIRIT.....	140
AVERTISMENT.....	141
CLĂȚINARE.....	143
PLOUĂ.....	145
PEISAJ INTERIOR.....	146
CON DE UMBRĂ.....	147
BALANS MORTAL.....	148
LOC REZERVAT.....	150
RANĂ VIE.....	152
STARE DE SPIRIT.....	154
OSÂNDIT LA PREZENT.....	156
RANĂ COSMICĂ **.....	158
MAMA LOCUIA ÎNTR-O LACRIMĂ.....	160

DEZGROPAREA SATULUI.....	162
VREMEA MUȚENIEI.....	164
CRIZE MODERNE.....	166
CAL STELAR.....	168
FIR DE LARBĂ.....	170
PUNCT DE VEDERE.....	171
GEOGRAFIE.....	173
DE-A CLIPA.....	174
CLANDESTINITATE.....	176
AVERTISMENT.....	177
ISTORIE STRICT PERSONALĂ.....	179
HIPNOZĂ.....	181
DE-A VISUL.....	182
DRUM.....	184
POVESTE DE IARNĂ.....	185
*** (Din vorba ta cobori ca dintr-o arcă).....	186
*** (Întru cuvânt, fântână mi-e inima... socot!).....	187
CEAS ÎNALT.....	188
UMBRIA.....	189
PE DUNGA CLIPEI.....	190
FIU CLIPEI.....	191
PE MARGINEA LUMII *.....	192
SENS UNIC.....	193
OCNAȘ DE RÂND.....	194
SUB SIGILII.....	196
PREAVIZ.....	198
ETERNA POVESTE.....	199
JOC DE DOI *.....	200
ȘI ÎN ACESTE CUVINTE.....	201
FIU ÎNTREBĂRII.....	202
VEAC LA MEZAT.....	203
VECHE POVESTE.....	204
CU INIMA-N PALME.....	206
PUNCT DE FUGĂ.....	208
PORTRET POSIBIL.....	209
BLAZON.....	210
SUB VREMI.....	211
OBÂRȘIE.....	212
ÎNCHIPUTELE.....	213
SCRISOARE DIN DECEMBRIE.....	214
ÎN POEM CUVINTELE.....	215
FOC VIU.....	216

AUTOPORTRET	217
NIȘTE PIETRE	218
FORMĂ PERFECTĂ	219
MUNCILE CUVINTELOR	220
ȘI... UITE-AȘA...	222
JOC DE DOI.....	223
INTERVAL.....	224
DACĂ	225
DECLARAȚIE	228
REFERINȚE CRITICE.....	230

Îmi scriu poezia cu teamă ca și cum
țigle aş pune pe streăşina lumii
jumătate în gol jumătate în fum
peste oasele și pleoapele mumii

De funia inimii mele cu ură
viața și moartea trag să o rupă
poemul mi-așază un lacăt pe gură
și iată-mă rană deschisă sub lupă

Mă reazim de gând din văzduh să nu cad
dar gândul e poartă cu prag de pământ
și lacome-n mine cuvintele sapă
prăpastia pe care o umplu cântând

(Colinele singurătății, 1983)

NINSOAREA TUTELARĂ

Ah treptele acestui turn de aer
ne împrumută nepăsarea lor
și ne zidim femeile sub râuri
și ninge ninge colb strălucitor

Ceasul din turn suspină ora lumii
munte de sare-i fiecare por
sângele spală petele din soare
și ninge ninge colb strălucitor

Cădem pe zare sub zăvor de aur
în râsul nostru-atâtea lacrimi dor
în pleoape ard câmpiile pierdute
și ninge ninge colb strălucitor

Și de la treapta sinelui spre lume
vamă de preț dăm unui alt fior
alte femei zidim sub alte râuri
și ninge ninge colb strălucitor

(Colinele singurătății, 1983)

Respir
plămâni mei dilată vertebra timpului
alerg orașul invadat de păsări
care-n cuvânt mi se descuie
și aburind oglinda orei
conturile cum mi se șterg
ard
și lumina mi se bate
pe crucea veacului
în cuie

Dar în cuvânt străzile-s vii
sub caldarâm izvoare curg
ca-ntr-o împărăție sacră
sufletul pur al unui zeu

Din om în om descopăr lumea
și-n munții Cântecului urc
surpând cu sângele
orașul
în care
m-am pierdut din greu

(Colinele singurătății, 1983)

POEM PIERDUT

Închisă în cântecul ei
 neauzită
 Pasărea
 murea
 eu cu ființa-mi întreagă-o priveam
 și moartea ei mă durea

Încercam să-i dezleg
 zborul în cântecul meu
 golul se lărgea
 în aripa ei
 și aripa ei
 eram eu

Și murea un cântec frumos
 neauzit
 eu voiam să-l trăiesc
 și să-l cânt
 dar eram Pasărea închisă în cântec
 peste marginea lumii
 căzând

(Colinele singurătății, 1983)

Solară undă dragostei de viață
murmur lumina ca pe o amintire
în pleoapa mea pustiul se răsfață
nalt adevăr dând lumilor de știre

Pe-o amăgire gândul meu învață
a neființei stranie lucire
descoperind sub vetre munți de gheață
sub munți de gheață focuri în neștire

În zâmbet țin fantasmele de ceață
nebănuind sublima rătăcire
solare măști de lut îmi cresc pe față
în inimă o stea în unduire

Și-n calea nopții sunt o răzvrătire
a vieții dănțuind pe cimitire

(Colinele singurătății, 1983)

PIETRE DE RĂU

Dacă n-am fi
amândoi
o vale
între munții care în capete se bat
dacă n-am fi un ecou al cuvântului
care-a făcut în lume dimineața
un joc de ape fără de vârstă
dacă n-am fi
dacă în noi depărtarea oglinzi n-ar avea

Dacă frunza pe ram
nu ne-ar povesti vântului
vântul
zărilor zărilor neantului
umbra noastră
dacă n-ar fi o statuie a timpului
timpul dacă n-ar fi numele nostru

zâmbetele noastre dacă n-ar limpezi cerul
după furtună
privirile noastre dacă n-ar fi
stele în nopțile lumii
pletele noastre dimineți răcoroase
dacă n-ar fi

Izvoarele focului prin noi de n-ar curge
lacrimile noastre
de n-ar ploua pe câmpiile dragostei

până la rădăcinile florilor
până în bucurie și până în vîna
de-a iubi
de-a urî

Dacă sarea aceasta
din care viața ne țese cămăși
n-ar izvorî din Cântecul nostru

Dacă n-ar fi întrebările
Îndoielile
teama speranța și vămile
trecerea prin vis și prin moarte
cenușa roua și raza
rana dorul și minciuna
taina și râvna
cercul de foc și largul fără de margini
patima și candoarea dacă n-ar fi

Vuietul Mării și Marea dacă n-ar fi
în noi
piscurile în noi
urcușurile și căderile în noi
anotimpurile lumii toate deodată în noi
nebunul-înțelept și înțeleptul-nebun
în noi de n-ar fi

tu cine ai fi
eu cine aș fi

(*Colinele singurătății*, 1983)

Vom coborî în vară ca-ntr-o mărturisire
tu vei purta în brațe un munte eu un drum
cu floarea jertfei noastre vom lumina pământul
dar nu vom ști nici unde și nu vom ști nici cum

Un râu cu limpezi ape va încuia în pietre
solarul nostru zâmbet în râu când vom privi
ne va zidi uitarea sub mare temelie
dar nu vei ști ce mare și nici eu nu voi ști

Vom traversa în ierburi străvechi civilizații
cu palma de pe frunte-mi vei șterge câte-un veac
și-n taina lumii sâmbur vom fi și-ți voi aduce
în palme veșnicia dar nu voi ști ce fac

Doar câte-un ochi în arbori stelar se va deschide
pe raza lui vom trece prin Cântec amândoi
și vom ieși din vară mai tineri c-un mileniu
dar mai bătrâni cu vârsta poveștilor din noi

(Colinele singurătății, 1983)

De-am fost un gând o stea ai fost pe creste
 de-am fost un râu un câmp ai fost mereu
 veneam de pretutindenea
 ca timpul
 să locuim cămașa unui zeu

A tors prin noi un fir de aur viața
 dând lumii fast și tainei înțeleș
 venim acum de dincolo de iarnă
 cu inimi înșorite de cules

Întruchipăm un sâmbure-n eternă
 întoarcere în sine într-adins
 eu sunt prin tine flaut de lumină
 tu cântec ești prin flaute prelins

(Colinele singurătății, 1983)

FINAL DE POEM

Am iubit și am scris poemele verii
memorându-le cineva le-a furat înțelesul
și-am trecut prin propria noastră poveste
precum trandafirul prin taina miresemelor

De marginea Mării îmi sprijin auzul
privirea sub lespedeza zării răzbate
valurile Mării lumii îi spală
pragurile – îndoielile din care-am fugit

Și mă-ntorc pentru încă-un mileniu
înaintea cuvântului în care voi arde
pentru a fi crezut când roști-voi
Marele Adevăr: am iubit am murit

(Colinele singurătății, 1983)